

UFO NYTT

2006

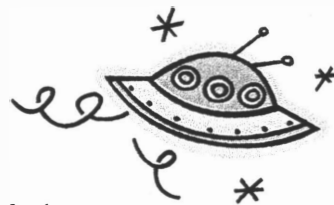
VÄSTERBERGSLAGENS UFO - FÖRENING

NR 2

*Västerbergslagens UFO-förening, Stimmerbovägen 43
77790 Smedjebacken. Telefon: 0240 79135
Hemsida: <http://come.to/vbufo>*

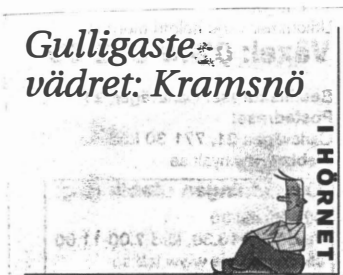
INNEHÅLL

Sid	2	Förord
"	3 - 9	Historien om UFO iakttagelser i Turkiet.
"	10 - 11	Varelserapport
"	12	Sjömysterier
"	13	Saxat
"	14 - 17	Från Hessdalsresan
"	18 - 28	Från UFO-report
"	29	Artikel Aftonbladet

Gulligaste
vädret: Kramsnö

Lantlig vår

Jag sitter och njuter på en bänk
vid stugan en solig middagsstund.
Gläds åt allt jag får som skänk
– våren och denna flyende sekund.

Jag ser hur gräsmattans späda fjun
sakta rör sig lekfullt i vinden.
I skiraste grönt skiftar ängar och tun
hos grannen på andra sidan grinden.

Staren här intill och hans fruga
pysslar med att vårda bo och ägg.
Jag gläds åt dem vid min stuga
medan solen gassar mot min vägg.
Elsa Dagerblom

Snöboll

- Vad leker ni för något?
- Vi rullar snöboll!
- Då kan väl lillebror få vara med?
- Han är med! Han är inne i snöbollen!

Marianne Ekstrand,
Charlottenberg

En knäpp historia

Framst i busskön stod en dam iklädd en mycket snäv kjol, med knäppning bak. När hon skulle stiga upp på bussen, tog kjolen emot. Då stack hon handen bakom ryggen och knäppte upp en knapp. Då det fortfarande var problem att stiga upp på bussen, knäppte hon upp en till, men det gick ändå inte att kliva upp. Då tog herren bakom henne ett rejält tag om henne och lyfte upp henne i bussen. Blossande röd och arg vände hon sig om och sa:
– Det var det fräckaste!!
– Det håller jag med om, sa mannen. Här har du stått mitt i kön, och knäppt upp två knappar – i min gylf!

FÖRORD.

Iår firar vi 30-års jubileum,då föddes tankarna från 2 små UFO föreningar att bilda en större och starkare förening.

När vi nu sitter och letar fram personer som var med i starten blir man nostalgisk. En del blir svåra att hitta,man byter namn och flyttar runt i vårt avlånga land.

Vi har tittat lite på hur många som har varit med oss alla dessa år, troget. Några av dessa är; Bernt Berglund,Conny Persson,Juan Manzanares,Siv Johannesen och jag Gudrun. Det finns alltså en liten stam kvar.

Mycket har hänt under åren naturligtsvis. Under några år hade vi Berit Bergkvist,Birgit Sälgröm i vår undersökningsgrupp. Dom var duktiga fältforskare,men tyvärr så dalar intresset i takt med att UFO-fenomenet blir mera sällsynt. Vidare hade vi "killen" som verkligen förde fram vårt intresse för undersökningsmetodik nämligen Johan Kinneryd,han gjorde även en mycket fin sammanställning för fältforskare som är användbar än i dag.

Medarbetare som Tor-Leif Andersson som tryckte vår tidning under många år,det är nog inte många som vet vilket jobb det är. Många har givetvis kommit och gått,men medlemsantalet har varit högt hela tiden,vilket naturligtsvis har fått oss att fortsätta jobba med frågan.

Nu i höst tänker vi slå på stort och försöka att fixa till en gemytlig träff med god mat,härliga föredrag och lite minnen. Så vi hoppas att så många som möjligt ställer upp. Naturligtsvis skall alla få ut ett program i god tid. Hoppas ni alla får en skön sommar,ta vara på semestern,jobba inte hela tiden,njut av varandra och era närmaste. Sommaren är som livet,alldeles för kort.

Gudrun Andersson

Historien om UFO-iakttagelser i Turkiet..

Av Esen Sekerkarar, Mufonrepresentant i Turkiet.

I juli 2001 blev vi mycket häpnad, när vi erhöll en officiell rapport om en UFO-iakttagelse av guvernören i Adigaman, Halil Isik. Det var första gången i Turkiets historia. I rapporten fanns detaljerna såväl som vittnesbörden av de tre vittnena som var tre lantliga väktare och sju polispatruller. Klockan 22 såg de tre väktarna (Fevtzi Cebe, Ybrahim Yilmaz, Yusuf Yilmaz) vid tjänstgöring nära byn Dandirmaz vid staden Adiyman ett runt objekt som lyfte från marken. De kontaktade genast sina överordnade genom radion. Sju polispatruller såg också objektet med nattkikare. Som de senare beskrev i sina vittnesmål, liknade objektet en stor glödande bricka på himlen och var stor som ett hus. Nedre delen på objektet liknade ett tefat. Övre delen var stationär under det att nedre delen roterade. Det sände ut rött och gult ljus ur fönsteröppningarna. Efter en stund flög det mot Ulunbat Mountain och försvann.

Nästa morgon rapporterades händelsen till guvernören för staden, Halil Isik. Han kallade genast till sig de tio vittnena och satte dem i olika rum och bad dem skriva rapport om vad de sett, tillsammans med en skiss av objektet.

Vittnesmålen visade att alla sett samma sak och deras skisser var också identiska. Här är en översättning av vittnesmålet från väktaren Fevzi Cebe, son till Mustafa och född 1958.

Fråga: Vad har du sett och vilken information har du om UFO:t som sågs natten den 7 juni 2001?

Svar: Jag har haft tjänst som tillförordnad väktare för Tut Town poliskårs högkvarter i åtta år. Jag går ofta på patrulleringsuppdrag. På dagen gick vi till Tut Town mellan byarna Dagyalagoz och Dandirwaz. Vi var på spaningsuppdrag. Den 7 juni 2001 omkr. 2130 – 22:00 var vi åter ute på spaning med 10 pers. från Tut Towns polishögkvarter. Det var mörkt och alldeles lugnt. Vi befann oss på en ganska stor höjd.

Just i det ögonblicket närmade sig poliskorpralen Hakan Unal 30 m österifrån till sergent Murat Bilgin senior, som vi var tillsammans med, och sade: "Kapten, titta norrut, det stiger upp ett ljus därifrån." Så jag tittade i samma riktning och där syntes ett kupolliknande objekt med en gloria runtom, 50-100 m över Komurtepe som ligger 3 km mittemot oss. Objektet stod ibland stilla och ibland rörde det sig åt öster genom att hoppa framåt var 50-100 meter.

Sergent Murat Bilgin såg detsamma. Han tittade genom sin nattkikare och han kunde inte dölja sin upphetsning. Han sa att han aldrig hade sett nånting liknande. Jag var också nyfiken, så han gav mig kikaren så jag också fick se. Då såg jag ett objekt, stort som ett envåningshus. Underdelen på objektet var som en boll och det fanns fönster på rad runt sfären, liknande flygplansfönster. Ett starkare ljus strålade ut från dem. Jag kunde inte räkna fönstren för det var så långt bort. Medan överdelen på objektet var stillastående så roterade bottendelen runt sig själv. Det for ca 5 km österut och landade på toppen av Ulu Baba som ligger nära Aaiyaman.

Jag är säker på att det var rätt plats, för jag känner till platsen mycket bra. När det skulle till att landa, släcktes alla ljusen helt. Vi höll koll på platsen. Omkr. 25 min senare började objektet utsända ljus igen, där det landat. När jag tittade i kikaren igen, såg jag samma objekt som jag sett tidigare men den här gången 300 m längre till vänster. På tre sidor av bakdelen fanns blinkande ljus i olika färger lika som körriktningsvisare på en bil. Vi kunde inte avgöra, vad det var för sorts ljus. Det upplysta objektet stannade i ca 45-50 min. på Ulu Baba-höjden. 15 min. efter landningen slog det på ljusen och väntade i 30 min. i samma position, sen rörde det sig mot Adiyaman och for snabbt iväg. Vi väntade till morgonen, men såg inget liknande det vi nyss hade sett. Efter att ha insett allvaret i observationen beslöt guvernör Halil Isik att rapportera incidenten till ministeriet för inrikes angelägenheter. Samma rapport sändes också till turkiska vetenskaps- och tekniska undersökningskommitten (TUBITAK) den 3 juli 2001.

Polisfoton

UFO:t sågs igen två nätter, den 26-27 jan 2002 över samma plats. Ungefär kl 23 den 26 jan fick polishögkvarteret i Adiyaman ett tel.samtal som rapporterade ett lysande objekt över östra delarna av staden. Polisen kontaktade patrullen som tjänstgjorde i området, och de bekräftade, att det fanns ett lysande objekt i skyn.

Polischefen blev omedelbart underrättad om den ovanliga händelsen och en polispatrull sändes till området. Polisofficerarna, utrustade med nattkameror, upptäckte objektet, som sände ut färggranna ljus och roterade kring sin axel. De lyckades filma det i ca 5 tim. Följande natt omkr. kl. 2:15 observerades två flygande objekt, lika de som setts natten före på himlen vid Adiyaman, den här gången över den västra delen av staden. Objekten blev också upptäckta och filmade oavbrutet av vaktstyrkan vid högkvarteret mellan 2:29 och 3:00 från taket på polisstationen. Enligt informationen som lämnats av guvernör Isik, blev totalt fem oidentifierade objekt synliga över Adiyama, två över Kahta och Samsatdistrikten och tre över Besni och Gelbasi. Isik berättade att mer än 20 polisofficerare bevittnade dessa incidenter. Bilderna av objekten som togs av poliskamerorna sändes till myndigheterna. Nyheterna fanns sedan i alla nationella tidningar i flera dagar. Emellertid släppte Ministeriet för inrikes angelägenheter aldrig ut något till offentligheten om dessa incidenter.

Sida vid sida i 15 min

Det är inte särskilt vanligt, att läsa om piloters UFO:observationer i turkiska tidningar. Så det var en stor överraskning att se en bild av en pilot i turkiska flygvapnet, Selahattin Siwri, som berättade hela historien om mötet han hade tillsammans med två andra medlemmar ur besättningen den 27 okt 1989. Pilot Siwri, som hade 24 år bakom sig i sin karriär, berättade: "Vi flög på en höjd av 3300 m. Helt plötsligt, tillsammans med två kolleger, såg jag ett äggformat objekt, stort som ett hus, till vänster om oss. Det utsände röda, blåa, gröna och skarpt vita ljus. Chefspiloten Husyin Kargi och flygmekaniker Pertev Arikan såg det också. Vi var alla tre mycket förvånade och det vi såg tog andan ur oss. Det stora objektet befann sig ungefär 2000 m från vårt plan och roterade runt sin axel." Enligt pilot Siwri flög objektet framför dem i 15 min. Sedan försvann det med en fantastisk hastighet. Han rapporterade sin observation till THY-ämbetet och till Kondilli observatorium och objektet blev klassat som "oidentifierat".

Katt- och råttalek med Turkiska jetpiloter

Den 7 aug 2001 blev två turkiska militärpiloter vittnen till en ovanlig incident. Omkring kl. 12:30 lyfte instruktörpiloten Ilker Dincer och hans elev Arda Gunyel med ett T-37 övningsplan från skvadron 122 i staden Izmir, Turkiets tredje största stad på västkusten, för en träningsstur. När de flög över Candarligulfen på en höjd av 4500 m för att göra manövrer för att stoppa och justera maskinen, såg de ett UFO. Efter att ha hämtat sig från chocken, rapporterade löjtnant Dincer situationen till markkontrollen och det regionala militärcentret nära Kutahya. Löjtnant Dincer rapporterade till centret att "vi har ställts inför en ovanlig situation. Det finns ett extremt ljus objekt liknande en tratt eller pyramid med ett ben, som flyger med mycket stor hastighet". Men centrets svar var, "vi såg ert flygplan, men inget annat objekt kan upptäckas". Därefter styrde löjtnant Dincer mot det mystiska objektet. Enligt uppgift gjorde objektet detsamma. UFO:t närmade sig T-37-ans vingar och de började flyga tillsammans. Dincer rapporterade: "Objektet närmar sig våra vingar. Nu är det bakom. Jag ska ta det framifrån med en manöver. Objektet är nu över oss. Det har bokstavligen katt- och råttalek med oss. UFO:t gjorde manövrer runt planet i ung. 1,5 min. När Dincer svarade på den mystiska farkostens handkingar. Den farliga kuragömmaleken slutade med att UFO:t försvann med en otrolig hastighet. Här är hela radiosamtalet mellan löjtnant Dincer och basen:

T-37: Position Candorli-himlen, vi ställs inför en ovanlig situation.

Basen: Vad är problemet?

T:37: Vi ser ett mycket ljus objekt, som liknar en tratt och en skiva och som flyger med mycket stor hastighet i kl.12 position.

Basen: Fortsätt, vilken är dess position?

T-37: Det närmar sig med stor hastighet rakt emot mig. Snart syns det på radarn. Jag har aldrig sett nånting liknande. Jag misstänker att det är ett UFO.

Basen: Vi ser ert plan. Men inget annat objekt kan upptäckas på radarn.

T:37: Vi ställer kursen mot objektet.

Basen: Vi kan inte upptäcka något annat objekt än er.

T-37: Objektet kommer mot oss.

Basen: Radarbild negativ.

T-37: Objektet närmar sig våra vingar. Nu är det bakom. Jag gör en manöver och tar det framifrån.

Basen: Jag repeterar, radarbilden negativ.

T-37: Objektet är nu ovanför oss. Detta är bokstavligen en katt- och råttalek.

Basen: Fortsätt.

T-37: Plötsligt försvann objektet.

Vid återkomsten till sin bas i Cigli (ett distrikt i staden Izmir) rapporterade piloterna incidenten till sina överordnade. Det påstods att det blev stor förvåning i luftvapnet och att undersökningen fortsatte. Eftersom dessa nyheter fanns på alla tidningars framsidor och på TV som extranyheter, så måste turkiska luftvapnet göra en pressrelease, där det sades att det påträffade objektet var en väderballong! Detta påstående togs dock inte på allvar av media

heller. Meteorologiska centret meddelade också, att det inte fanns några ballonger över området vid det tillfället. En annan sak är att innan träningsflyg börjar, kollas alltid området av när det gäller lufttrafik. Man behöver inte säga att det är en naturlag, att ingen luftballong kan ha en katt- och råttalek med ett jetplan på så stor höjd och göra såna ovanliga manövrer. Låt oss inte heller glömma att vittnena här är toppiloter som regelbundet kollas upp. Om vi inte kan tro dem på deras ord, då har Turkiet stora bekymmer! Hursomhelst så kom inte luftvapnet med några ytterligare påståenden efter invändningarna. De två piloterna blev förbjudna att tala om sina upplevelser, så de kunde inte nås på sin bas för ytterligare detaljer. Fallet var avslutat.

25 min. med ett UFO

Då ovannämnda observation höll media upptagen i dagar, hade en annan THY-pilot modet att komma ut och berätta om en upplevelse han hade 1975. Mehmet Oksum arbetade som äldre kapten i det militära den här tiden och flög ett militärplan. En dag i september 1975 omkr. kl.9 lyfte han från Kayseri Erciyes flygplats för att flyga till Diyarbakir. Här är berättelsen med hans egna ord.

”Vi flög på en höjd av 3900 m. Mina kolleger var ute i kabinen. Den här natten var det fullmåne. Snart, när vi flög över Novak-bergen, såg jag ett annat objekt på himlen, stort och lika ljusst som månen. De var nästan identiska. Jag började observera det mycket noga. Under de följande fem minuterna blev jag alldeles chockad, så jag kallade in mina vänner i cockpit. Vi var 8 personer därinne. Objektet började bli större. Med en grov jämförelse kan jag säga, att objektet blev 1000 gånger större än månen (ur vårt perspektiv). Det var stort som ett 6-7 våningshus. Sen började det komma rakt emot oss. Det ändrade snabbt fason och blev en oval. Det började öppna sig på mitten. Det öppnade mer och mer. Till slut tog det skepnad av ett cykelhjul med en diameter av 2-3 km. När vi tittade på dess insida, såg vi ingenting. Det var mycket mörkt. Det var en ljusstråle i form av ett cykelhjul. Vi passerade varandra på ett avstånd av ung. 2000 m. Allt varade i ca. 20-25 min. Under tiden kontaktade jag Sarykysla Tower på radion och frågade dom om dom sett nånting på radarn, men deras svar var negativt. Sen kollade jag med meteorologerna; vinden blåste bakifrån. I förvirringen noterade jag att objektet flög mot vinden. Snart nådde vi Malatya flygplats. Normalt pratar vi med markkontrollen, när vi närmar oss. När vi kontaktade tornet, frågade en upprörd röst: ”Sir, har ni sett ett ovanligt objekt på himlen? Telefonlinjerna är brutna för samtal från huvudhögkvarteret och borgmästarna i Erzurum, Elazig och Mardin. Folk är panikslagna!” Han sa att stadsbor hade sett ett flygande objekt som spred ut färggranna ljus och frågade om vi sett det. Jag sa att jag hade sett ett, men tillade att det inte utsände färggranna ljus. Jag berättade om objektet jag sett. Sen for vi till Diyarbakyr. Invånarna där var också panikslagna. Tjänstemän och borgmästare ringde till tornet och frågade om vi sett något ovanligt flygande objekt. Jag ville skriva en rapport om incidenten, men vår överste sa till mig att inte göra det. Jag har flugit i ung. 39 år. Jag har flygerfarenhet i mer än 20.000 tim. och jag har aldrig träffat på den här sortens objekt tidigare. Jag tror att det vi såg var ett UFO; det kunde inte vara nånting annat. Det var verkligt. Ingen kan säga nånting annat; alla mina vänner såg det. Jag kan inte tänka mig en pilot, som ser syner. Det är omöjligt i det här yrket. Annars skulle inget plan klara av att landa. Vi går igenom medicinska test var 3:e till 6:e månad.”

Skalbaggeformat UFO över Istanbul

Det var en regnig söndagskväll ung. 18:30 den 26 maj 2002. Saffet Sap skulle kolla blixten i sin videokamera. När han började filma, såg han ett konstigt objekt på himlen. Först trodde han att det var en pappersdrake eller ett plan. Objektet stod stilla, men sen steg det uppåt. Mr. Sap sa, att det hade ca. 7-8 ben. Det såg ut som en jättestor skalbagge. Hans syster såg också det ovanliga objektet. Övre delen av det lyste med gula, röda och gröna ljus. Det kom grön rök ut ur bakdelen.

Jag var en av talarna vid Mufonkonferensen i Rochester, Newyork 2002. Jeff Saino var gästtalare och under sitt tal visade han några UFO-foton, som såg exakt likadana ut som den stora skalbagge Mr. Sap hade fångat med sin kamera.

Fler officiella observationer 2004

Intressant nog har tjänstemän börjat tala om sina UFO-observationer offentligt de senaste åren. En av de senaste observationerna ägde rum den 30 mars 2004. Caner Yilditz, viceguvernör i Adona, filmade en konstig syn", han hade en kväll. Han rapporterar: Det var ca. kl. 21. Min hustru och jag såg på TV. Då såg jag ett lysande objekt på himlen. Först trodde jag det var en ljusstark stjärna, som jag aldrig sett förut, sen filmade jag det i ca. 20 min. Det rörde sig mycket fort, i-bland i zick-zack och blev större och mindre. Den undre delen, ca. en tredjedel av objektet, var i en mörk färg medan överdelen var vit. På toppen var skarpt framträdande punkter liksom en vaxkaka. Det var nånting vi aldrig sett förut och som vi inte kunde identifiera. Det försvann när man tittade med bara ögat, sen visade det sig igen. I kameran var det litet som ett knappnålshuvud, sen på 2-3 sek. växte det till stort som en apelsin. Det såg ut som ett flygande tefat. Jag är inte säker på om det var en bortförklaring eller inte, men fotona studerades av TUBUTAK observatorium och objektet blev klassat som Venus. Närhelst nationella observatoriets vetenskapsmän handhar såna här studier och liknande incidenter, kräver deras slutsats om objektets natur, att det är ett UFO, men även med de mest övertygande bevis, är det alltid planeten Venus. Därför kan man inte låta bli att undra om inte allt är samma gamla bortförklaringshistoria.

UFO:n över raffinaderi

Den 20 juli 2004 rapporterade deputerade polischefen Mehmet Baydogan, att polisofficerare fångat ett UFO på videokamera. Polisen hade mottagit ett samtal om en observation nära frizonen, och officerare från undersöknings- och identifieringsbyrån kom och filmade det upplysta oidentifierade objektet kl. 4 på morgonen. De rapporterade att UFO:t var mest karmosinrött med inslag av gult och grönt. Det var runt och utstrålade ljus hela tiden det rörde sig. När det blev ljust, steg det uppåt och försvann. 20 dagar efter den här incidenten rapporterade polischefen Suleyman Ekizer, att poliser sett ett annat lysande UFO över ATAS raffinaderi. Ekizer förklarade vid presskonferensen som hölls på säkerhetsdepartementet, att ett oidentifierat objekt rapporterats till informationscentret ca. 3:30 på morgonen. Han sade också, att ett undersökningsteam kom till platsen och fångade objektet på videokamera. Bilderna på det lysande objektet visades för pressen under mötet.

CIA-MIT-samarbete?

Det är uppmuntrande, att fler och fler ämbetsmän har börjat att tala om sina UFO-observationer och lämna information om dem till allmänheten i Turkiet. Eftersom det varit en tydlig upptrappning av sådana händelser sen 1999, måste det väl ha fångat CIA:s uppmärksamhet också! Enligt nyheterna, publicerade den 10 feb. 2003 i Vatan och Sahabs tidningar, sände CIA en officiell färfrågan till MIT (Turkiska underrättelsebyrån) och bad om information om UFO-informationerna och besläktade händelser i Turkiet. Därför beordrade MIT en överste att leda en undersökning i samarbete med turkiska luftvapnet. MIT frågade också om rapporter från turkiska passagerarpiloter. Till min stora förvåning kom nyheterna bara i två små tidningar i litet tryck och inte ett ord nämndes om det i TV eller någonannanstans. Man hittade absolut ingenting om det i tidningen dagen efter.

Larry Bryant i USA gjorde en FOIA-förfrågan den 27 juni 2003, för alla CIA-vittnesmål rörande Agency's påstådda anhöllan och mottagande av vissa UFO-data från turkiska underrättelsebyrån MIT. Och ytterligare en den 5 aug. 2003. Här är svaret han fick den 20 jan. 2004.

Bäste Herr Bryant

Referens: F-2003-01199.

Detta är svaret på Ert brev av den 5 aug. 2003 i vilket Ni åberopar beslut av byrån taget den 24 juli 2003 i åberopande av "Freedom of Information Act" om följande: en kopia av alla, av CIA framställda och mottagna anteckningar angående överföring av UFO-relaterad MIT information, tillsammans med alla andra anteckningar rörande CIA:s UFO-relaterade begäranden riktade till, samordnade med och fullföljda av andra underrättelsetjänster /operationer utförda av utländska regeringar.

Sammanfattningsvis, Ni åberopar vårt beslut, att varken bekräfta eller förneka existens eller icke-existens av vittnesbörd rörande dessa bevis. Agency Release Panel har övervägt Er vädjan och har beslutat att byrån varken kan bekräfta eller dementera existens eller icke-existens av bevis motsvarande Er begäran på basis av Freedom of Information Act befrielse (b)1 och (b)3. Därför har byrån i enlighet med dess regler, avvisat Er begäran. Vi upplyser Er om att reglerna för byrån sattes år 1900 i Lagen för Federala Bestämmelser. I överensstämmelse med stadgarna för Freedom of Information Act, har Ni rätt att söka juridisk granskning av detta beslut i USA:s distriktsdomstol. Vi uppskattar Ert tålamod under det att Er vädjan tagits under övervägande.

Er tillgivne Herbert O Briick.

Vice ordf. Agency Release Panel.

Eftersom FOIA:s lag inte hade giltighet i Turkiet, fanns det inte en chans att göra en liknande begäran hos MIT. Jag är glad att kunna säga, att Turkiet nyligen godkänt lagen och jag skall informera er om svaret på min begäran, så snart jag får det.

Efterord

Som synes har UFO-aktiviteter hänt på denna del av jorden liksom på alla andra platser. Hursomhelst, det lustigt att se, att UFO-observationer och sammanträffanden med aliens är vanliga överallt, men andra UFO-relaterade fenomen, som djurstympningar och sådescirklar,

händer för det mesta på vissa platser på jorden. T.ex. har det aldrig rapporterats om djurstympningar eller sädescirklar i Turkiet. Bortföranden händer, men inte så ofta. Andra skäl för det, med risk för förlöjligande, kan vara att alla fenomenen har börjat att diskuteras offentligt bara på de senaste åren. Därför finns det inte så många handläggare. Och bland dessa få, finns det tyvärr inte många som tar det på allvar. Vetenskapsmän är för det mesta konservativa eller rädda att förlora sina jobb, om dom avslöjar sanningen. 1999 när Turkiets första internationella UFO-konferens organiserades, samlades omkr. 4500 besökare på två dagar! Men på följande års konferenser, kunde vi inte komma i närheten av detta antal. Så vi förstod att folk besökte den första konferensen av nyfikenhet och inte av intresse! Det är också mycket sorgligt, att inga UFO-konferenser längre anordnas. Men man får inte glömma, att Turkiet är ett utvecklingsland. Det brottas med ekonomiska och politiska problem och det betyder att folk sysslar med sina livsproblem och sin överlevnad. Det gör att UFO och ET inte är det viktigaste för dem. Bakom denna mörka bild finns dock ljus. Vi vet att turkiska MIT samlar in UFO-rapporter. Det var också mycket lovande, att få en officiell rapport om en UFO-observation gjord av tio tjänstemän (polishögkvarterensanställda och tillfälliga vaktmanskap) i staden Adiyaman. Rapporten sändes och signerades av guvernören för staden. Några av ämbetsmännen har börjat tala öppet om sina UFO-iakttagelser. Saker och ting ändras gradvis och jag tror, att flera positiva saker kommer att hända, när vi löser våra ekonomiska och politiska problem.

Översättning

AnnaGreta Söderlund

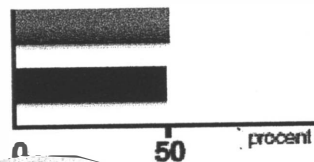
AFTONBLADET

Tror du på ufon?

Ställningen just nu:

Ja (50.9 %)

Nej (49.1 %)

Stryktips

Nu har jag kommit på varför det kallas för stryktips.

- Jaså, varför heter det så då?
- Jo, för alla lag som jag tippar på i matcherna får alltid stryk.

Gudomlig rättvisa

Polisen stoppar en vinglig cyklist i Jönköping:

- Ni får inte cykla med händerna i fickorna! Ni måste hålla i styret!
- Ja men, det är vår herre som styr...
- I så fall får du böter för att ni åker två på en cykel!

Smittsamt?

Två bekanta råkas:

- Tänk, jag har så ont i benen.
- Det här faktiskt jag också, så det måste vara någonting som går...

-Jag vet en hund som skällde så förskräckligt att han fick allvarliga skallskador...

VARELSERAPPORT.

I Madrids nyhetstidning "Arriba" den 27 febr 1968 läste vi en rapport om ett jättelikt "hårmonster" i Spanien. Det var i en artikel av Miguel Gil från Gerona, nära Barcelona.

Ett rykte om ett underligt djur som var härjande i utkanten av staden Vilovi, mottogs först skeptiskt. De första som gav originalrapporten var barnen, senare kom äldre med rapporter att de också sett varelsen.

Det övertygade inte eftersom varelsen alltid setts på natten i rapporterna, där varelsen attackerade hus i området på landsbygden. Det var förmodligen dessa historier som relaterades till att bli ett fall för framtida händelser.

På toppen av detta, måste man minnas att karnevalstiden är här. Resultatet blir, att medan någon har tagit historien som sanningsenlig, har andra betraktat det som ett skämt.

Emellertid, har det visat sig ytterligare främmande varelser på andra ställen och resultatet blev att en grupp jägare med hundar går ut för att söka. Detta beslut var avgörande efter ett mottagande av "ord" från föregående kväll i byn Curbarsi i Vilovidistriktet, ett jättestort djur har setts i klar gryning, beskrivningen om vilket beslut hade blivit sagt av tidigare vittnen, men nu, när det för första gången setts i tidig gryning också på samma avstånd.

Djuret drack ur en damm nära huset, enligt vittnena. Det flydde, lämnande ett antal stora fotspår i den leriga jorden, omkring 40 cm långa, vilka påminde om hälgångare. Dessa fotavtryck överensstämmer med den beskrivningen som motoristen Ruperto Juher hade sett nära Hostalrich för några dagar sedan, ett djur med en stor hårig kropp och långa armar då han passerade riksvägen framför sig, gående med tröttsam gång.

Gårdagens rapport om denna nya upplevelse av djuret, kunde möjligen ha varit en grävling som spridit panik, som blev skjuten sex dagar tidigare av Senor Marti från San Martin.

Ovilligheten hos vissa människor tror att rapporten har resulterat i denna skrämmande upplevelse, som rapporterats av andra människor, och nu skall ett försök göras för att klara ut detta.

Det fanns en cirkus på detta område för några dagar sedan, men ingen rapport därifrån om något förlorat djur. Där intill fanns också för tillfället ungrare, vilka passerade genom området med sina björnar, och en av dessa kunde tänkbart ha flytt till bergen och nu återvänt till slättlandet för att söka föda.

Greve de Ger, basen för beskyddandet av djur i Barcelona pratade intressant om fallet och har också blivit intresserad av på vilket sätt tillfångatagandet har gått till, eller har dödats. Det är möjligt att djuret har blivit sökt, eller om det faktiskt är en björn. Hoppet är att inom några timmar från nu skall vi veta sanningen om denna affär, som har hållit området i ett tillstånd av panik.

Bestyrkt av Senor Ignacio Darnaude.

UFO:s har besökt jorden i tusentals år

● "Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln, med flammande eld, och ett sken omgav det; och mitt däri, mitt i elden syntes något som var såsom glänsande malm".

Citatet är hämtat ur Bibeln, Hesekiels bok, första kapitlet andra versen. Är det ett landande UFO som beskrivs? Det anser många UFO-forskare.

I historien finns många företeelser — mångtusenåriga grottmålningar och hållristningar i bl a Peru, Spanien och Uzbekistan — som av ufologer anses vara skapade av utomjordiska besökare.

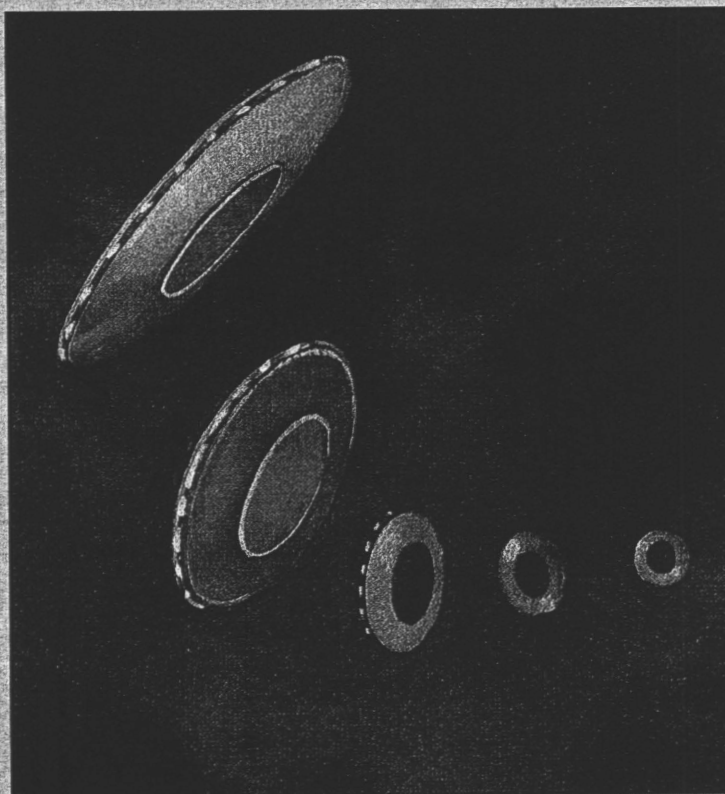
● Den 14 april 1561 hemsöktes Nürnberg av häftiga ljusfenomen på himlen som påminner om våra tiders flygande tefat.

För att inte tala om en händelse som inträffade i Morkarla socken i Uppland den 23 oktober 1852.

Enligt ett nedtecknat vittnesmål som Boris Jungkvist publicerar i en av sina böcker sågs "ett starkt flämtande ljus uppstiga från marken". Vidare heter det att "dess sken var så starkt, att det av blotta ögat knappast kunde uthärdas". När det stigit högt på himlen antog det "en rundformig skepnad". Efter två timmar försvann fenomenet i nordöstlig riktning.

● Sommaren 1939 gjorde en kvinna som sköljde tvätt på en brygga vid sjön Magelungen på Lidingö en av de första typiska UFU-iakttagelserna i modern tid. Enligt kvinnan syntes "sex intensivt silverfärgade starkt lysande runda skivor, som långsamt rullade likt hjul ställda på högkant ned mot horisonten för att sedan försvinna".

● Andra halvåret 1946 drabba-

En av de första svenska UFO-beskrivningarna gjordes av en kvinna på Lidingö 1939. Hon såg sex starkt lysande runda skivor likt hjul ställda på högkant.

des Sverige av en våg av vittnesmål om nattliga lysande farkoster framförallt i norra Sverige. Begreppen UFO eller flygande tefat fanns ännu inte. I stället talade man om spökraketer och spökflygare.

● Uttrycket flygande tefat myntades 1947 av den amerikanske privatpiloten Kennerh Arnold, som deltog i sökandet efter ett störtat flygplan i bergen i staten Washington. Plötsligt fick han se nio runda metalliska och lysande skivor som for fram

med mycket hög hastighet, han beräknade den till 2 000 kilometer i timmen. I en intervju beskrev han farkosterna som "tefat som kastas över vattnet".

● Från framförallt USA rapporteras under 1950-talet om flygande tefat som landat och människor som tagits ombord på rymdskepp. Bilder publiceras som påstås föreställa bland annat små rymdmän som blivit ihjälkörda på en motorväg. Mycket av detta avfärdas som bluff. ■

SJÖMYSTERIER

Tidningen Times skrev den 5 april 1968 att någonting fantastiskt och kraftfullt har störtat och gjort ett väldigt hål genom isen i centrala Sverige.

Vetenskap och militäre experter är osäkra om vad det är.

Hålet upptäcktes dagen efter nära Malung av två bybor. Hålet är 700 yards i fyrkant i omfattning och var gjort genom 3 foot tjock is.

Försvarsministeriet är skyldiga att anmäla upptäckten till polisen som sänder experter för att examinera hålet.

Överste Curt Hermansson som leder undersökningen säger idag att ett flygplan har kraschat var uteslutet. Det finns inga spår runt hålet, bara stora block av is som har kastats upp, antyder att vad som än gick igenom isen var otroligt kraftfullt, sade han.

Några experter tänker, hålet är så stort att det har blivit gjort av en meteorit.

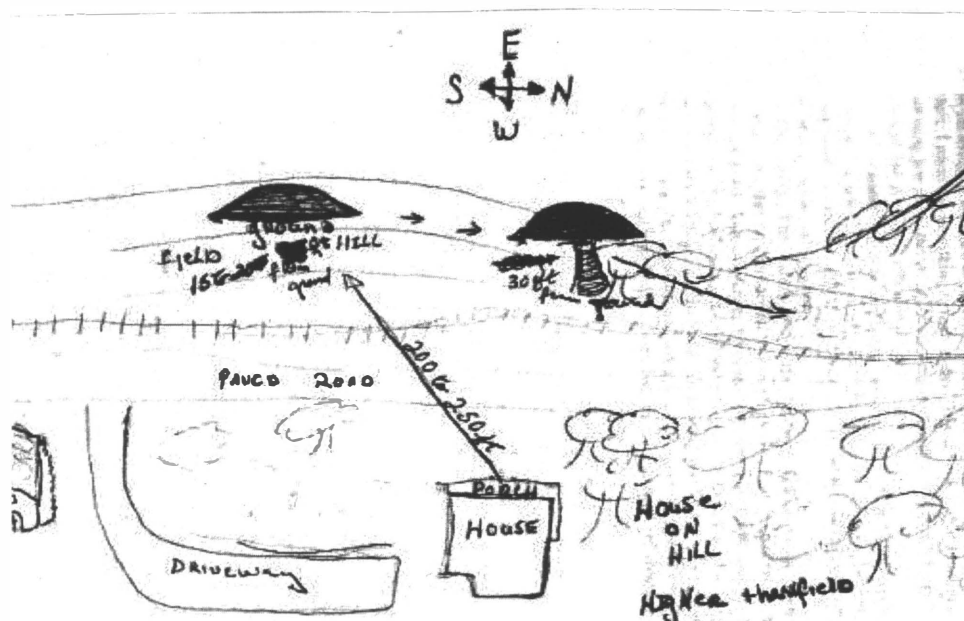
All information så långt har samlats för studier och om möjligt sända ner en dykare är väl övervägt.

Tidningen The Guardian skrev den 8 april att ännu ett hål har upptäckts i Särna i Dalarna ett stycke från Malung.

Polis och militära experter har även kallats dit för att utforska men det är svårt att förklara hur hålet uppkommit.

Grodmän har sänts till Malung men fann ingenting i sjön som kunde ha gjort hålet. Emellertid var det tjock lera på botten som kunde ha svält allting.

Från Flying Saucer Review 1968.

En lysande stjärna...

NL7 187-04

Torsdagskvällens stjärnklara himmel var magiskt vacker.

Men det ljusstarka föremålet i väster som ögat inte ville släppa – var det verkligen en stjärna?

Det starka ljuset på himlen lyste ibland grönt, för a t sedan skifta till rött eller grönt.

Ett flygplan eller helikopter... måste det väl vara? Jag färdades länge i bil och kunde inte släppa ljuset med blicken. Men väl framme på den egna tomten gick jag bort från gatlampor och annan belysning.

Nej, det kunde inte vara något flygplan. Det starka ljusföremålet rörde sig inte på himlavalvet.

Jag hämtade kikaren, tog bilen och åkte bort från samhällets alla ljuspunkter. Jag stannade så småningom på en mörk skogsbilväg.

Ljuset och färgskiftningarna från "stjärnan" var enkelt att urskilja. Färgerna rörde sig upp och ner, som om det skulle förekomma någon form av ljusreklam på himlen. Men inga ljud och ingen rörelse kunde urskiljas.

När klockan närmade sig midnat tycker jag att det var dags att ge upp den sena himlaspaningen från skogsbilvägen. Jag åkte hem och gick till sängs och försökte övertyga mig, innan sömnen tog över, att det ändå måste ha varit en stjärna som förtrollat min afton. Men övertygad var jag inte.

Kanske var vi fler än jag som förundrades över torsdagskvällens stjärnhimmel. I går morse var jag (nästan) övertygad om att det fanns en mycket logisk förklaring till ljusfenomenet. Du som själv såg något eller som kan förklara vad vi sett får gärna höra av dig och berätta. Jag är fortfarande väldigt nyfiken och något konfunderad.

Christer Gruhs

Signerat

CHRISTER GRUHS

023-936 15
christer.gruhs@daltid.se

Till sist...

... vill jag berätta att jag inte fått någon bra förklaring av det stjärnliknande föremål jag såg på himlen sydväst om Mockfjärd i förra veckan och som jag berättade om i lördagstidningen. Flera har ringt och berättat att de också sett det färggranna föremålet.

Åke Mattsson, som bor i en by mellan Leksand och Sägmäsa, tror att det var något annat än en stjärna eftersom föremålets pulserande sken i grönt, gult och rött senare under natten rörde sig längre åt väster, sett från hans position.

(CG)

21/3

CITATET

Det var en gång en liten gubbe som skulle gå till frissan. Han hade bara 3 hårstrån. När han kom fram frågade frisören hur han ville ha det.

Då sa den lille gubben:

- Jag kan ta sidobena.

Nästa gång han kom hade han bara 2 hårstrån kvar.

Då frågade frisören hur vill du ha det?

Då sa den lilla gubben:

- Jag kan ta mittbena.

Nästa gång han kom till frissan hade han bara

1 hårstrå kvar. Då frågade frissan:

- Hur vill du ha det?

Då sa den lilla gubben:

- Äh, rufsa till det bara.

Långtidsprognos

Missnöjd med det kalla semestervädret? Bara lugn, det kommer att bli varmare framöver.

En sak är säker: vi kommer få många anledningar att prata väder i framtiden.

Varma somrar...

Under de kommande 100 åren beräknas medeltemperaturen öka med två till fem grader, enligt väderforskarernas rön och värmebölkjorna kommer att bli vardagsmat i Europa.

... och kalla vintrar

När världens glaciärer smält riskerar de varma havsströmmarna att

sakta ner och byta bana. Vilket kan ge bra skidföre i exempelvis Irland som ligger på samma breddgrad som Alaska men som värms av den Nordatlantiska strömmen.

Blött...

Låglänta länder som Bangladesh och många tropiska öar riskerar att försvinna på grund av den höjda havsytan.

... och torrt

Tio procent mindre nederbörd i Afrika slår hårt mot redan ansträngda afrikanska bönder. Medan den globala uppvärmningen kommer att bädda för goda affärer hos försäljare av luftkonditioneringar i rikare delar av världen.

FRÅN HESSDALRESAN...av Gudrun Andersson.

Vi startade vår resa vid 8.30 tiden, söndagen den 19 februari. Jag packade in mina väskor och kollade av det sista, så att inget viktigt var glömt.

Styrde mot Grängesberg för att hämta upp Birgitta som skulle vara mitt res-sällskap. Efter att ha lastat in hennes packning, så startade vi resan mot Norge och det alltid lika härliga Hessdalen!

Trafiken flöt väldigt lugnt, med endast ett fåtal mötande bilar ända fram till Björbo. Vägen var hal och moddig. När vi sen närmade oss Vansbro började trafiken tättna. Vi stannade vid bensinmacken där för att om möjligt få med oss kvällstidningarna,- men de hade inte nått dit ännu...

Nästa stopp var Malung, där vi tänkt oss att få något att äta,-men inget var öppet...

Vi fortsatte då mot Sälen, och nu var trafiken riktigt tät med alla turister som var på väg hem från fjällvärlden. I Sälen var i alla fall "korvmojen" öppen så där fick vi oss äntligen ett skrovmål! Vi fortsatte mätta och belåtna vår färd över fjället. Vägen var nu riktigt spärig och hal. Maxhastigheten låg omkring 70 km. Det var underbart vackert att se den böljande vita snön, som gnistrade i solens guldgula strålar. Trafiken var gles och det var en behaglig resa fram till Röros, en liten sömnig småstad som vi planerade att besöka på tisdagen.

När man kommer fram och ser skylten "Hessdalen" blir man smått nostalgisk trots att man varit där många gånger vid det här laget. Vägen upp till Hessdalen är lång och brant. Väl framme är utsikten vidunderlig, men var är all snö?? Det visar sig vara mindre snö än vi har hemma. Vi upptäckte att de breddat vägen, några nya byggnader påbörjats. Vi stannar så äntligen vid Kårø och Synnevi, där vi blir varmt emottagna. Vi skulle få bo i deras lägenhet som de har i anslutning av sitt hus. Tidigare har vi bott i ett hus nedanför dem. Nu fick vi tillgång till bland annat badrum, och det var bra. Vi blev inbjudna på kaffe och smörgåsar, och tiden rann iväg. Synnevi berättade att det varit Italienare där under hösten och fyra av dem hade besökt henne När vi lämnade dem och sa 'god natt hade två timmar gått...Det var inte mycket till stjärnhimmel denna kväll,-himlen kan ju vara fantastisk däruppe. Vi såg endast två stjärnor i en liten glugg mellan molnen. I alla fall hade vi världens finaste panoramafönster ut över dalen! Natten mot måndagen vaknade jag ungefär en gång i timmen, beroende på en väggklocka som slog sin gong-gong. För övrigt var det knäpptyst...

Måndagsmorgonen var lugn och skön, och utan stress. Vi gick upp och gjorde eld i kaminen som snart blev varm och spred ett ljuvligt knastrande ljud i rummet. Efter frukosten mötte oss åsynen av fjället badande i ett underbart solsken. Det var så vackert och ljust så ögonen tårades. Vi bestämde oss för att åka ner till Ålen för att handla lite. Synnevi ville följa med och hon visade sig vara en god rådgivare, för jag hade tänkt köpa riktigt norskt ullgarn till en tröja till mitt barnbarn.

Ålen var sig likt. Konsum har allting från kläder, garn, mat, verktyg m.m. Butiken fungerar lite som samhällets ventil. Här träffas folk och umgås, och pratar bort en stund. Stressen verkar inte slagit rot här inte.....

Jag fick tag på mitt garn, och när vi shoppat färdigt for vi tillbaka mot Hessdalen. Fikat var räddat. Visserligen hade Birgitta bakat gott som vi hade med oss, men ändå.....

Vi bjöd in Synnevi och Kåre till eftermiddagskaffet och började planeringen inför tisdagens invigning i Röros. Vi talade om OS, vi svenskar var ju lite malliga efter de framgångar våra tävlande haft. De norska framgångarna lyste med sin frånvaro denna gång. På UFO-fronten hade det varit lugnt, vad de visste om. När våra gäster gått över till sig igen, tog vi det lite lugnt på eftermiddagen, Birgitta löste korsord och jag började med min stickning. Solen värmde. Kvällen som följde var alldeles stjärnklar, - men inga UFO i sikte...

Tisdag morgon var halvmulen, men de hade förutspått fint väder. Vi beslutade att åka in till Röros tidigt för att få en bra parkering. Vi visste att det skulle bli mycket folk. Under denna vecka är det ca 80000 besökare där, så det är trångt, men samtidigt en upplevelse. Vi fick en parkering ganska långt bort, men det är ju nyttigt med motion, så... Vi gick direkt upp mot Röros kyrka och gruvlaven, där det redan samlats mycket folk. Det skulle bli en väntan på dryga timmen innan det stora skulle gå av stapeln. Vi gick mot den nedre delen av platån, där det var avspärrningsband uppsatta. Vi tog plats bakom några damer, - inte alltför långa, men som vanligt när hästarna kom, - då kom även de långa människorna fram! Till slut såg vi nästan ingenting! Det vore önskvärt att det fanns folk på plats som slussade in besökarna efter längd, för att alla skulle kunna se ordentligt. 83 hästekipage passerade i en strid ström. Många var tidsenligt klädda som man var för 200-300 år sedan. Vilket jobb, och vilken fin tradition! En del av hästförarna kom från Sverige, (Dalarna och Hälsingland bl.a.) Många spelemän deltog också i paraden. När alla passerat blev det invigningstal och musik. Därefter kom en massa ungdomar och dansade Röros-polska i snön. De har sina fina norskröjor på tillsammans med grå byxor och kjolar. Härligt att se! Solen gjorde att vi efter några timmar såg ut som röda tomater i ansiktena. Det är bara att inse att norrmän är ett friluftsfolk!

När invigningen var över tog själva marknaden vid. Den är enorm! Här finns inte så mycket tingeltangel och skräp, utan mer gediget hantverk. Dessutom massor av olika korvar. Stämningen var mysig i solen med alla godmodiga norrmän, -inga sura miner där inte! Inte heller något busliv och fylla, trots att det klirrade lätt i många ryggsäckar... Nåt för svenskarna att lära sig av...

Vi tittade på varorna som erbjöds, och hör och häpna, jag prutade på ett putsmedel! Något jag aldrig gjort förut. Det blev en del småköp. Norge är inget billigt land. Vi avvaktade många inköp till dagen efter då Kåre lovat att följa med på marknaden. Vi var tämligen nöjda efter de 6 timmar vi tillbringade på marknaden. Det var skönt att slå sig ner i värmen framför det stora fönstret och bara njuta av utsikten då vi var tillbaka i stugan. Vi spanade ut över Hessdalen

under kvällen men såg inget utöver det vanliga. Det blev även lite slötittande framför TVn.

Onsdagen började med ett tidigt uppstigande. Vi skulle ju åka in till Röros igen tillsammans med Kåre och en kamrat till honom som skulle besöka sjukhuset där.

Vi började prata om UFO-fenomenen, och kamraten berättade att han själv aldrig upplevt något som hade med UFO att göra. Han bodde längre upp i dalen, och högre upp från själva ravinen. Han var bonde och hade bott där i hela sitt liv. I vart fall så misstrodde han inte sina grannar som sett dessa fenomen. Han verkade vara lika jordnära som alla andra vi träffat i Hessdalen. Alla ser där fram emot vad Italienarna ska komma fram till i sina undersökningar. Det är ju bra att det händer något. De tar del av vad ortsbefolkningen berättar, utan förutfattade meningar, och gör sina undersökningar. Vi har faktiskt lärt oss mycket efter alla dessa år vi åkt här. Det finns stora chanser att träffa folk som är villiga att berätta om sina iakttagelser, -bara man tar dem på "rätt" sätt...

Hur som helst, denna marknadsdag gjorde vi de inköp vi funderade över redan dagen innan. Här fanns inte en chans att komma in på ett fik eller matställe. Ett toalettbesök på damernas innebar en väntan i 40 minuter! Det gällde att inte vänta tills läget blev akut om man säger så....

Med Kåre som guide kom vi in på smågårdar och andra ställen som vi helt missat själva. Det var skoj. Vi fick även lyssna på mycket folkmusik och se många duktiga dansare. När vi till sist reste tillbaka till Hessdalen var vi både nöjda och pankå, -vilken dag!

När vi kom tillbaks kom Synnevi och bjöd in oss på middag. Efter det att vi ätit tittade vi på foton samt fick lära oss mycket om Hessdalen och dess folk. Just nu finns det 130 personer bosatta där, de flesta i ensamhushåll. Vi talade en del om vädret i Hessdalen och även de har märkt av förändringar. Det är mycket blåsigare nu, och det har ju även varit kännbart här i Sverige. Som tur var slapp vi känna av det vid vår vistelse där. Det blev en sen och mycket trevlig kväll, så vi var lite småtrötta när vi kröp in i vår lilla lya. Det är ju som bekant stärkande och hälsosamt i fjällen! Jag låg och studerade en fantastisk stjärnhimmel genom panoramafönstret, ända tills ögonen föll ihop... Tyvärr inget UFO, trots att min önskan var så stor.

Torsdagsmorgonen blev även den tidig med frukost, städning och packning i bilen med alla våra prylar. Det är alltid tråkigt att ta avsked, men vi lovade att komma igen i sommar. Det har förutspåtts att det ska bli en mycket fin sommar där uppe. Under senare delen av natten hade regnet öst ner så jag trodde att vi skulle få en riktig rodelbana nerför dessa branta backar, men norrmännen kan sanda! Det var inga problem. Resan hem gick utan missöden, men man ryser när man ser alla dessa fartdårar som är helt hänsynslösa i sin bilkörning! Stadstrafik är en sak men landsvägskörning en helt annan. Tyvärr så är det stadsbor som orsakar de flesta olyckor på landet.

På vägen hem pratade vi om den första resan vi gjorde till Hessdalen. Det var för 20 år sedan. Då hade vi inte mycket hum om saken...Det tar tid att lära sig natur och människokänedom.

De som aldrig varit i Hessdalen, rekommenderas varmt att lägga en semestertur dit. Man tankar både kropp och själ! Där existerar ingen stress, och kanske är det just det som gör att folk blir så gamla där....

Att UFO fenomen är vanliga, gör ju inte det hela sämre.....

Gudrun Andersson

Var med och fira!

Västerbergslagens UFO-förening

30 år

Vi träffas i ABFs lokal
Storgatan 19 Ludvika

14/10 kl 13.00

föredrag av UFO Sveriges ordförande Clas Svahn
flera (ej fastställda föredragshållare)
"gamla medlemmar" inbjudes
lotterier och lite annat
förtäring i form av sallad, bröd & dricka
Anteckna i almenackan-redan nu!!

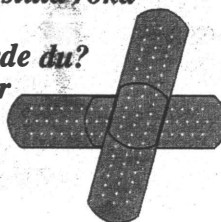
-15

BRA METOD

- Tänk, jag har äntligen lyckats sluta röka med hjälp av nikotinplåster!
- Det är ju fantastiskt! Hur gjorde du?
- Jo, jag satte sex stycken plåster rakt över munnen!

N Runesson, Växjö

HETSIG FÖRFÖLJELSE.

FRÅN UFO-REPORT 1980.

Officeraren Mark Hager från Gladstone Poliskontor har förlöjligat UFO rapporter. Han har blivit en "troende" den 12 mars.

Hager och en kompisofficer David Marlin gick till ett ödsligt ställe norr om Upper Michigan Peninsula Centrum, just före daggryningen för att utforska en rapport om UFO. De två blev förbluffade av vad de såg--en syn för vilken de inte kunde finna någon förnuftig förklaring.

Hager sade: "Min övertygelse är bortom allt tvivel--det var ett flygande tefat". Jag trodde inte på dem förr, men nu tror jag.

Han rapporterade": Jag hade ett starkt vitt ljus och två röda, en på varje sida och ett grönt ljus i riktning mot baksidan. Så långt som att skapa en form av "kroppen" kunde vi verkligen inte berätta.

Hager och Martin var ensamma ett par minuter, senare kom två vikarier från Delta landsbygdspolis kontorsavdelning.

De 4 männen följde spåren av det mystiska spåret, som flög i största hast västerut men förlorades ur vår åsyn efter omkring 30 min.

"Jag garanterar, det var inte en helikopter eller ett flygplan": sade officer Hager. Han sade sedan": att föremålet hade gjort skarpa svängar, stannade i luften och gjorde en sjunkande manöver.

En fullständig utredning följer.

MICHIGAN POLISENS SAMMANTRÄFFANDE.

Polisofficerarna David Marlin 26 år, och Mark Hager 22 år är två av 6 polismän i Norra Michigan, vilka såg ett UFO föremål kl 13.00 den 12 mars 1980. Ända till dess hade de båda officerarna varit skeptiska mot UFO rapporter. Nu, sedan mötet, har deras liv förändrats.

Händelsen började när en anonym kvinna ringde Michigans Statspolis och rapporterade ett svävande UFO i närheten av Norra 15:de gatan i en liten stad av Gladstone Michigan, Green Bay.

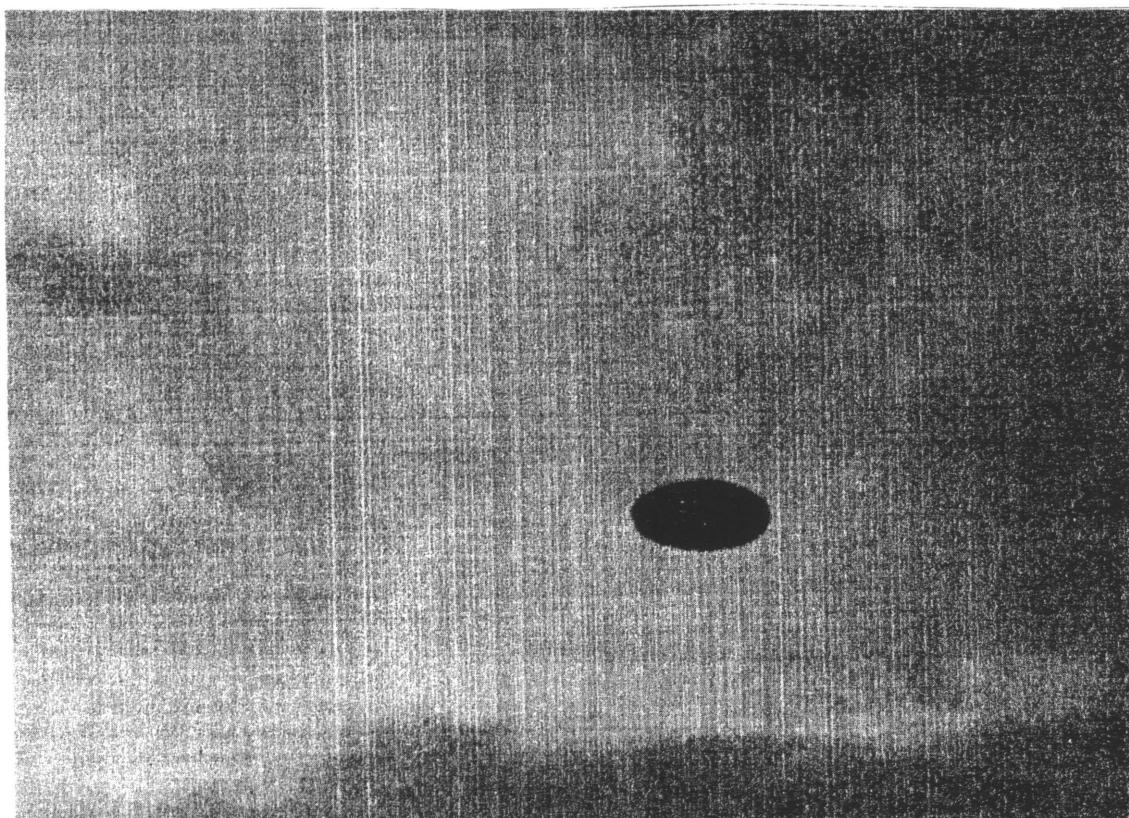
Ridande polisen vidarebefordrade telefonsamtalet till Gladstone poliskontor, där Marlin och Hager mottog samtalet. På platsen berättade de om ett föremål med rött och grönt ljus utmed ett skarpt vitt ljus i nosen. De hörde absolut inget ljud.

De två officerarna kom överens om att det stora föremålet inte var något slags flygplan eller helikopter vad de kunde se.

Observationen av det främmande föremålet varade omkring 8 min, under vilket det gjorde åtskilliga rätvinkliga svängar och direkt uppåtstigande och nedfallande manövrar, de två officerarna förföljde efter order föremålet för att kunna se det bättre. De kallade också på assistans från Delta Landsbygds poliskontor i Escanaba, Michigan.

Två sheriffer utsågs, Max Streicher och Dave Huchstep, svarade på officerarnas telefonsamtal. På en huvudväg körde de 25 mil i hög fart, de observerade själva UFO:t under den tiden.

De rapporterade att de såg ett orangeglödande UFO--- ljusorange. Då det zick-zickade över skyn började det mer intensivt öka farten. Marlin och Hager var upptagna av att förfölja föremålet. Hastigheten var över 125 km/tim. De körde efter föremålet i 20 mil, men föremålet utmanövrerade och utmattade dem efter varje närmande.

De kommunicerade med varandra om andra vägar med sina polisradior. Båda sherifferna som kom till hjälp och de två Gladstone-officerarna möttes på huvudvägen M-35 norr om Gladstone, där alla 4 officerarna tittade på föremålet som rörde sig planlöst fram och tillbaka i den klara natten med våldsam fart. Efter ungefär 10 minuter rörde sig UFO:t vidare bort ifrån dem i västlig riktning. Officerarna tittade på det svävande föremålet för ett ögonblick, som då gjorde en 90 -graders sväng och avlägsnade sig i riktning mot K.I. Sawyers Air Force Base.

Mer än en timme efter upplevelsen återvände den vikarierande sheriffen till sitt kontor och rapporterade till ordinarie sheriffen om händelsen.

Sheriffen Michael Lemire, förhørsledare, frågade ut officeraren och registrerade dagens rapporter om händelsen.

Under tiden återvände de två Gladstone-officerarna till sin arbetsplats och rapporterade om föremålet från vistelsens kringliggande område där händelsen utspelades.

Varje officer fann snart sig själva svarande på 100-tals telefonsamtal i 8 timmar från intresserade, såsom radiostationer, tevebolag, och UFO-organisationer runt hela världen och från städer i hela USA.

Som direktör för Scientific Byrå av undersökningar (SBI), försökte jag att kontakta fältundersökare i Detroit-området för att tala om vad de vet om Övre Peninsula. Oförmögen att få någon att svara på en kort notis, slösade jag och direktör Jim Fallow bort en liten tid ombord på flyget till New York-Michigan.

Omkring 4-5 timmar senare anlände vi till Escanaba.

Sedan alla involverade officerare slutat arbetet för dagen för att få sömn och vila, började vi intervjua stadsmänniskor och grannar, vilka kände officerarna personligen. Alla officerare var vanligen högt ansedda och pålitliga samt erfarna i sitt yrke.

Följande morgon, torsdagen den 13 mars, gick vi till Delta County officerskontor efter tillåtelse att intervjua sheriffen, undersheriffen och den involverade vikarien.

Följande utdrag från bandintervju med Sheriff Michael Lemier.

Frågare= Q Svarare= A

Q. Såg Du personligen, och interjuade både vikarierna Streicher och Huchstep på morgonen den 12 mars avseende deras UFO-upplevelser.

A. Ja, det gjorde jag.

Q. Var de båda sansade.... inte berusade?

A. Absolut.

Q. Trodde du de två officerarnas historia?

A. Ja, det gjorde jag.

Q. Har ingen av dina vikarier rapporterat en sådan händelse tidigare?

A. Nej.

Q. Utförde du undersökningen inom möjligheternas gräns; att UFO-observationen i själva verket var ett traditionellt flyg?

A. The SAC Strategic Air Commander Bas på K.I.Sawyer på Marguette kollade och rapporterade att de inte hade någonting som inkommit eller utgått fram till kl 6 på morgonen. DNR (Department of Natural Resources) vilket inte har flyg tillgängligt för dem utan tillstånd, de hade inte något flyg i området. Jag vet, det var inte något kommersiellt flyg i området vid Delta County flygplats.

Sheriff Michael LeMire

Q. Vet du om K.I.Sawyer Air Force Base hade en synlig bekräftelse av UFO på deras radarskärm?

A. Jag vet inte om det var eller inte.

Efter en timme av frågor rapporterade sheriffen från de två vikarierande som hade slutat på kontoret och varit till stor hjälp för SBI:s dokumentsamling. Tillsammans med rapporter kom vikarien Streicher och han var också intervjuad. Här är några utdrag från vikariernas bandinspelning.

Q. I enlighet med rapporten du lämnade in till sheriffen och uttalandet du gjorde till oss , talar du om sanningen för oss?

A. Ja,det gör jag.

Q. Har Du någon invändning mot att SBI analyserar din röst genom en känd process känd som PSE (psykologisk utvärdering) analys för att fastställa om du ljugar om händelsen ?

A. Över huvud taget inte.

Omkring kl 12 mottog vi tillstånd att intervjua Gladestone-officerarna Marlin och Hager. Båda officerarna, vilka var intervjuade var för sig och senare tillsammans, frågades vad de kände angående alla de intressanta platser från iakttagelser av 100-tals intresserade människor runt hela världen.

Officeraren Hager: " Jag tänkte att där fanns 100-tals av dessa iakttagelser dagligen, men uppenbarligen inte, men kanske därför att där fanns 6 polisofficerare involverades trovärdighet var bättre".

När officeraren Marlin blev tillfrågad om storleken på föremålet, sade han:" Var inte säker vilken form det var, men jag var övertygad om att det var ett UFO. "Hur visste du att det var ett UFO"? frågade vi.

Marlin svarade:" Det var större än ett flygplan eller helikopter, och när det gjorde en sväng kunde vi se sidan på det och såg då att det inte var ett flygplan eller en helikopter. Det var svårt att säga vilken form det var: Jag hatar att säga att det var ett flygande tefat, det visade sig vara runt. Han fortsatte:" När vi först såg föremålet flög

det över vår polisbil och..... det började att flyga iväg. Vi förföljde det 1½ km under en kvart, UFO:t rörde sig så fort att det nästan var utom synhåll. Vi var båda roade, inte rädda, medan vi förföljde föremålet, och där fanns inga personer som kunde övertyga oss att det var ett flygplan eller en helikopter. Vi brydde oss inte om, ifall de kallade oss tokiga eller vad, det var utan tvivel inget av dessa. Officer Hager sammanfattade med sin kamrat och tillade: " jag trodde inte på UFO:s före detta, man det gör jag nu.

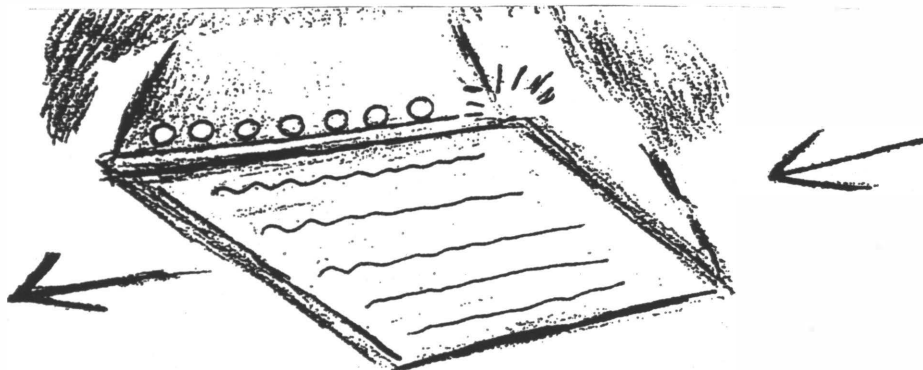
Båda officerarna sammanfattade och skisserade om föremålet var nästan identiskt i varje avseende. Båda var övertygade om att UFO:t hade skarpt vitt ljus nära framskeden och två röda ljus på varje sida och ett grönt ljus mitt emot bakskeden. De gröna och röda ljusen stod i nära beröring med varandra. Och det var slutet på 3 timmars intervju.

Officer Hager kommenterade: " Jag förväntade mig inte allt detta ståhej, och alla var glada när alla telefonsamtal slutade, efter hela dagens och gårdagens prat med folk. Från bandintervjuerna har vi valt några av dom mest viktiga delarna och presenterar dom här.

Vi började först med officer Marlins intervju.

Q. Tala om för oss vad du såg.

A: När vi svarade på samtalen från norra 15:e-gatan, tittade vi i sydlig riktning och från söder kunde vi se ett mycket stort strålende vitt ljus. Det rörde sig i nordlig riktning---- det kom rakt emot oss. Just före innan det kom till oss gjorde det en vänstersväng. Då stannade vi bilen och gick ut. Just när det flög över oss, gjorde det en sväng. Vi lyssnade om vi kunde höra något ljud men det fanns absolut inget ljud. Temperaturen var 4 grader (F). Himlen var kristallklar och där fanns inte något ljud som kom från ingenstans överhuvud taget,

I denna sväng kunde vi se detta ljus. Det var inte ett strålande ljus, det var mera likt ett glödande ljus. På översidan var ett rött ljus och på baksidan var det ett grönt ljus. Dessa ljus visade sig vara blinkande eller pendlande.

UFO:t svängde västerut och gick omkring 1½ kilometer till vad vi kallar "Bluff" i 2 eller 3 sekunder. Vi förföljde föremålet väster om huvudled M-35 i 1½ och 2½ kilometer utanför stadsgränsen och såg det kretsa i skyn i 8 min.

Vi ringde till som vi kallade Eskanaba Delta Countys sherifkontor till en av deras avdelningar för att få svar på skådeplatsen och det vi hade sett för att få bekräftelse på vår observation.

De såg det som vi i åtskilliga minuter och lämnade platsen för att försöka komma närmare tills det flög bort i västlig riktning.

Som vi tittade; UFO:t sick-sackade tvärs över himlen. När det gjorde så kunde min partner och jag se det vita ljuset och det gröna vilket gjorde oss tankfulla när föremålet var spinnande medurs.

Q. När detta föremål passerade över er bil, kunde ni förvissa er om formen?

A. Den enda sak jag kunde se, det var ett kort ögonblick.....
det enda jag kunde se var någon sorts metall mellan de två röda ljusen. Jag kunde inte se någonting i fronten eller baksidan av det men det visade sig vara skinande metalltyp.
Jag vet inte vad det var för form på det. Det var större än ett flygplan, det var heller ingen helikopter med den storleken..

Q. Enligt din uppfattning, hur nära kunde du säga att föremålet var från dej ?

A. Det hade kunnat vara någonstans mellan 1000-3000 meter. Jag har ingen aning men jag tror att det inte var högre än 1000 meter.

Q. När UFO:t passerade över polisbilen fungerade din bilradio på rätt sätt? Var det någon statisk elektricitet?

A. Inga problem.

Q. När Du svarade på samtal om UFO:t hade du din röda blinkande ljus på taket?

A. Nej det hade vi inte, men sherifferna hade

Q. Vad tror du att du såg?

A. Jag vet verkligen inte. Det liknar ingenting jag har sett runtomkring här. Jag vet inte vilken sorts raffinerat maskiniri eller vad vår regering har,men....

Q. Vad sa du till regeringen?

A. Nå, vi kontaktade K.I. Sawyer Air Force base (Sawyers Flygbas) men vi fick ingen respons.

Följande kopia kommer från Officer Hagers intervju.

Q. Vad kände du medan du såg UFO:t?

A. Det gav mig frostbrytningar först.

Q. Vad tror du att du såg ?

A. Jag vet inte

Q. Tror du det kunde ha varit vanligt flyg?

A. Det tror jag inte att det var.

Q. Tror du att det var en väderballong?

A. På intet sätt

Q. Hörde du någonting komma från föremålet?

A. Ingenting.

Q. Vilken färg hade föremålet?

A. Jag kunde inte se formen,allt jag kunde se var ljusen.

Q. Har vi din tillåtelse att analysera din röstbetoning med vår? PSE-utrustning avgör värdet av ditt uttalande

A. (Båda officerarna) Ja.

Q. Läsernågon av er UFO-litteratur+

A. Nej (Båda)

Vi mottog fortfarande mera intervjuer enligt säkerhetsdepartementet i Escanaba där vi frågade 2 andra officerare som observerat föremålet. En officerare sade: "Det var definitivt ett UFO, men de andra nekade (insisterade) Det var en DNR- helikopter. Med tillstånd av högre officerare i uppdrag av 75-mannastryrkan, kadetter (polispraktikanter).

Terry Pearsson var tillfrågad. Han var speditör och tjänstgjorde på natten till händelsen och därför lyssnade på all konversation som officerarna hade med polisradion.

Följande frågor och svar är tagna från kadettens bandintervju.

Officers Mark Hager and Dave Marlin show where they first saw the quick moving UFO.

Q...Från fullständig händelse vidarebefordrades över polisbandspelaren vilket framträdde mest under den timplånga konversationen

A. Jag hörde ordenoregelbundet" och "rätvinklig sväng" hänskjutande till rörelsen av föremålet. Jag hörde också uttalandet "All fyra av oss kan inte vara tokiga" som de konverserade med varandra.

Q. Vad kan du annars minnas av konversationen ?

A. Där fanns ett yttrande att:"K.I. Sawyer Air Forse Base skulle ha det på sin radar"

Q. Är du överens med deras uttalande?

A. Ja, för tillfället var föremålet i den region vilket basen dolde, föremålet skulle ha varit synlig inom deras område att plockats upp på deras skärm.

Q. Har K.I. Sawyer alltid samarbetat med ert departement tidigare? Vad jag menar är,låt de dej veta om det är ett plan,helikopter,ballong eller om det har någon sorts militärövning

A. Ja.

Q. Är det här första gången vad du vet att K.I.Sawyer inte visste vad i helvete det är som pågår?

A. Ja.

Alla bandintervjuer var en metod via röstanalytisk utrustning och till sist utvärdera om det var sant som alla officerarna hade sagt. Vi visiterade sedan K.I. Sawyer Air Forse Base. På basen var vi informerade av en officer som sade:" Inget flyg var i eller i närheten av Gladstones luftrum vid den tiden som UFO rapporterades och inget flygplan fanns förrän tidigt nästa morgon. När vi frågade officeren": hurvida eller inte deras radar hade fångat upp en BLIP så svarade han":Jag kan inte vara säker om vår radar var i funktion under den tiden. Jag har kollat våra loggboksanteckningar. När vi frågade om vi kunde få titta i loggboken sa han":Det är regeringens egendom. Du ska ha klart för dej att det

inte är disponibelt för allmän inspektion. Han vägra sen att svara på några fler frågor.

Så vi förberedde oss att lämna basen. Vi mötte en underofficer utanför. Vi talade med honom i all hast men när frågorna kom in på UFO-iakttagelser, sade underofficeren: "O nej inte det, jag önskar inte att blanda mig i det". Hur som helst före hans avresa sa han: "Jag har aldrig kunnat radar för mer än några minuter som mest och detta var bara krångel för det mesta.

Vårt nästa steg var Delta County Coast Guard Base. Vi lärde oss snabbt att Guard Coast inte har flygplan, helikopter eller väderballonger högt upp i luften vid tiden för iakttagelsen. Vi fortsatte till department of Natural:s tillgångar. Andra snabba och lätta bekräftande kom alltid omedelbart. En talesman sade: "Inga DNR -- helikopter var i luften vid tiden för iakttagelsen.

Vår helikopter var inbokad 06,30 på morgonen."

Uttalandet vi mottog under den här delen av undersökningen var också granskad med PSE--utrustning. Endast flygofficeren var beslutsam att inte berätta om sanningen.

Vi telefonerade läns och Gladstonepolis--- avdelningen för att se, om någon av dem hade kommit framåt för att rapportera om de hade sett något den natten. Till vår förvåning hade 3 personer rapporterat föremål till den ena avdelningen och 7 till den andra. Långt före intervjuade vi dessa personer och 14 andra vilka vi stötte på långt före---totalt 24 andra vittnen, av vilka vi åtminstone 16 erbjöd oss liknande redovisningar och skisser.

De återstående 8 hade endera egna UFO-möten eller försökte få in all begeistring och publicitet.

Efter att vi återvänt hem efter 2 dagars undersökning, mottog vi mycket mera information från folk över hela Michigan.

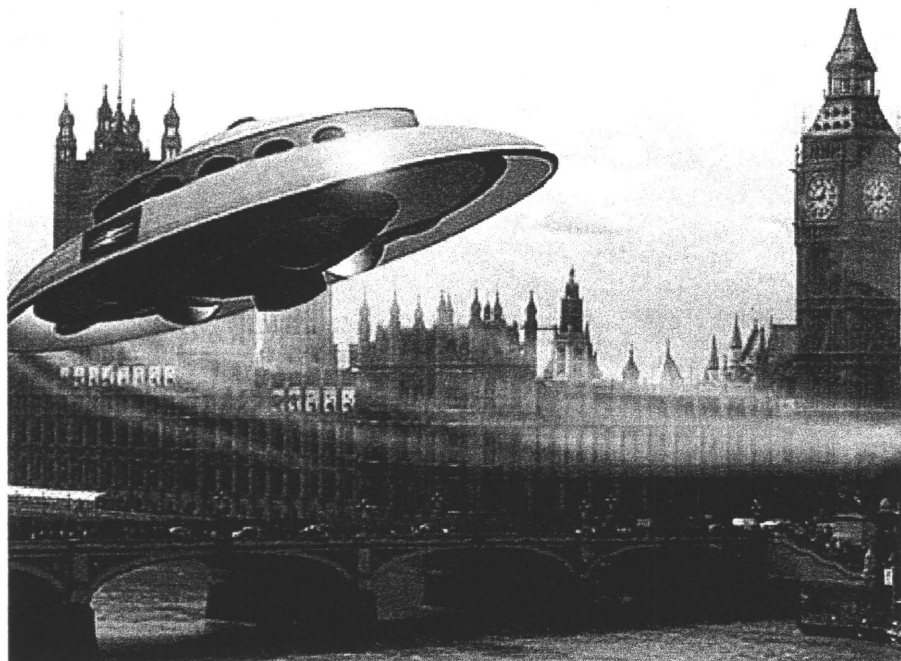
Vid sidan av detta, har vi läst, att en liknande UFO-iakttagelse har inträffat i ett område av Escanaba den 17 mars 1978, precis 2 år tidigare till den senast skedda iakttagelsen.

Till sist, ehuru en landning eller ett bortförande inte läckte ut i detta fall, och fastän det inte fanns något UFO-fotografi eller bevis.

Vi känner fallet som en helhet av stor betydelse för åtskilliga diskussioner av olika skäl. Först, engagerades det inte bara en utan sex polisofficerade från 3 olika polisdistrikt ---- vilka bedömde samma föremål. Dessutom, är det andra dylika sammanträffanden inom det sista 7 månaders inblandning av polisofficerare. Den sista händelsen inträffade den 27 aug 1979 1:30 på morgonen i Marshall-området, Minn. Tredje, UFO:t sågs flygande över eller i omedelbar närhet till en topphemlig militäranläggning. Och till slut, vad vi har är orubbliga vittnesmål av erfarna polisofficerare av en händelse de aldrig förväntat sig och inte kan förklara.

Ställföreträdare Streichers slutförande i sin officiella polisrapport: "

Jag vet inte vad det var; i mitt eget sinne visste jag att det inte var något flygplan. Sådan farkost har jag aldrig sett förut

HÖGLYFTANDE PLANER Storbritanniens SJ, British Rail, har varit engagerat i mer än bara tåg. Företaget lämnade in en patentansökan – på flygande tefat. OBS! Bilden är manipulerad.

Foto: ILLUSTRATION: PAUL WALLANDER

Tefat - inte bara för ufo

Engelsmän skulle resa i rymdfarkoster

LONDON.

Att köra tåg räckte inte.

Statliga British Rail sökte patent-för flygande tefat.

"På grund av signalproblem i trakten kring Venus är linje 117 till Uranus två timmar sen."

Kanske var det så cheferna på British Rail tänkte sig framtiden 1970.

Då lämnade bolaget in en patentansökan för ett flygande tefat.

Brittiska tidningar konstaterar, med inte så lite skadeglädje, att de i stället borde ha koncentrerat sig på att hålla tidtabellen eller servera godare mackor.

Drivas av kärnreaktor

Tefatet skulle drivas av en kärnreaktor som skulle styras med laserstrålar. Forskare som studerat ritningarna skrattar åt planerna.

-De baseras på fusionsteknik som ännu i dag inte existerar. Det verkar inte särskilt genomtänkt, säger Michael van Baal, på Europeiska Rymdmyndigheten, till The Times.

En annan forskare säger:

-Hade jag inte sett ritningarna hade jag inte trott på det.**Höglyftande planer** Storbritanniens SJ, British Rail, har varit engagerat i mer än bara tåg. Företaget lämnade in en patentansökan -på flygande tefat.Illustration: Paul Wallander

Hör av dig till föreningen om du är intresserad av att få verksamhetsberättelsen för år 2005..... Vi skickar om du vill ha....